

ปีที่ 41 ฉบับที่ 30 วันพุธที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

ม.ราชภัฏนครฯ เตรียมเป็นเจ้าภาพจัดสัมมนาสมำพันธ์นิสิต นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 7

กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เตรียมจัดสัมมนาสมำพันธ์นิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 7 ในระหว่างวันที่ 14 – 16 กรกฎาคม 2555 ณ ห้องประชุมพรหมโยธี อาคาร 19

ผศ. สุรพล เรืองรอง รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ให้สัมภาษณ์ว่าการจัดสัมมนาสมำพันธ์นิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสมำพันธ์นิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 6 ให้เป็นเจ้าภาพจัดสัมมนาสมำพันธ์นิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 7 ขึ้น มหาวิทยาลัยฯ จึงได้มีกำหนดจัดงานขึ้นในระหว่างวันที่ 14 – 16 กรกฎาคม 2555 ณ ห้องประชุมพรหมโยธี อาคาร 19 โดยการจัดงานในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันพัฒนาศักยภาพแก่ผู้นำนักศึกษา และสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่งทั่วประเทศให้เข้มแข็ง และร่วมกันกำหนดแนวทางความร่วมมือในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้นำนักศึกษาและมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมกันพัฒนาศักยภาพผู้นำนิสิตนักศึกษา และเพื่อฝึกฝนกระบวนการทักษะชีวิต การเสริมสร้างจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมและประเทศชาติ อีกทั้งเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้นำนักศึกษากายในสมำพันธ์นิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งประเทศไทย ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม และเสริมสร้างกระบวนการคุณภาพแก่ผู้นำนิสิตนักศึกษาเพื่อนำไปสู่สังคมคุณภาพ ต่อไป

ขอเชิญบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกท่านตรวจสอบข้อมูลประวัติที่ปรากฏใน
เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย หากมีข้อผิดพลาดกรุณาแจ้งที่งานนิติการและการเจ้าหน้าที่
สำนักงานอธิการบดี ภายในวันที่ 13 กรกฎาคม 2555

สื่อสารสัมพันธ์ สร้างสรรค์ความคิด เกาะติดสถานการณ์

ศึกษานอกชั้นเรียน

โสภณ ชุมทองโต

ผมพร้อมด้วยคณาจารย์และนักศึกษาประมาณ 60 คน ได้มีโอกาสไปศึกษานอกชั้นเรียนรายวิชา “ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจนครศรีธรรมราช” เมื่อตอนบ่ายวันพุธ ที่ 4 กรกฎาคม 2555 ณ อำเภอปากพนัง งานนี้ได้รับความอนุเคราะห์เรือเอนกประสงค์ของเทศบาลเมืองปากพนัง โดยมี ผอ.สุภาพ แก้วดาทิพย์ เป็นวิทยากรบรรยาย พวกเราได้ออกทริปกันประมาณ 4 ชั่วโมง ได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานตลอดเส้นทาง การล่องเรือ

จากการศึกษาในตำราทราบว่า “เมืองปากพนังเป็นเมืองท่ามาตั้งแต่ครั้งอดีต เป็นศูนย์กลางทางการค้าและเศรษฐกิจที่สำคัญ เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศเป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล และมีอ่าวภายในบริเวณปากแม่น้ำปากพนังเหมาะแก่การเดินเรือและการกระจายสินค้า ต่อไป ยังหวังเมืองสำคัญอื่น ๆ ทำให้สภาพเศรษฐกิจในสมัยก่อนเฟื่องฟูมาก นับย้อนหลังเมื่อประมาณ 105 ปีที่แล้วพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จประพาสปากพนังและท่านได้เสด็จมาเปิดโรงสี ณ ที่แห่งนี้แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรือง ความอุดมสมบูรณ์ของอู่ข้าวอู่น้ำทางภาคใต้” ด้วยเหตุนี้ผมจึงมีความคิดเลือกที่นี่เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักศึกษา

การศึกษานอกชั้นเรียนได้เดินทางสู่การล่องเรือชมแม่น้ำปากพนังครั้งนี้เปรียบเสมือนกับการเดินทางย้อนเวลาไปตามสายน้ำ เพื่อรำลึกถึงความเป็นดินแดนอู่ข้าวอู่น้ำ ความเจริญรุ่งเรืองในอดีต ทุกคนต่างตื่นตากับการชมสองฝากฝั่ง ทูก็ตั้งใจฟังวิทยากรเพื่อส่งงานอาจารย์ ณ ตอนนีทราบได้เลยว่าที่นี่มีแหล่งเรียนรู้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของวิถีชีวิต ผู้คน ธรรมชาติ ป่าชายเลน ประวัติศาสตร์ที่ทรงคุณค่า และโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สิ่งแรกที่ท่านวิทยากรบรรยายที่ได้พบเห็น ณ วันนั้น คือคอนโดรีงนกแอ่น ที่ชาวบ้านสร้างให้นกแอ่นอยู่มากที่สุดในเมืองไทย ในอดีตเมื่อ 80 กว่าปีมานี้ นกมาอาศัยอยู่หลังแรกก็เป็นตึก 3 ชั้นตรงสี่แยกไฟแดง ใจกลางชุมชน หลังจากนั้นก็ค่อยขยายพันธุ์เข้ามาอยู่บ้านไม้ แล้วยังบ้านเล็ก ๆ ต่อไป โดยปกติคนทั่วไปจะเรียกนกนี้ว่า “นกนางแอ่น” แต่ จริง ๆ แล้วไม่ใช่ ที่ปากพนังเค้าเรียก “นกแอ่น” ไม่มีนาง ถ้านางแอ่นนี่จะเป็นสวัลโล แต่ที่นี้จะเป็นสวัลเลส เป็นนกแอ่น ไม่มีคำว่านางแอ่นคับ และการเก็บรังนกไปขายว่ากันว่า รังนกกิโลละไม่ต่ำกว่า 80,000 บาท

เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสหัวเมืองปักษ์ใต้และล่องเรือไปตามลุ่มน้ำปากพนังเมื่อปี พ.ศ. 2449 ทรงแปลกพระหฤทัยโดยได้บันทึกพระราชหัตถเลขา พรรณนาถึงสภาพท้องถิ่นชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนและสภาพเศรษฐกิจถ่ายทอดมาบางส่วนว่า “ไม่นึกเลยว่ปากพนังจะใหญ่โตมั่งมีถึงเพียงนี้ แม่น้ำไทรราวสักแม่น้ำเจ้าพระยา กรุงเทพฯ เป็นที่นาอุดมดีบ้างก็กล่าวกันว่าดีกว่าที่นาคลองรังสิตและ

ศึกษานอกชั้นเรียน (ต่อจากหน้า 2)

ความตอนหนึ่งว่า...ถึงปากแพรกซึ่งแม่น้ำสองแยก แยกหนึ่งเลียบไปตามทะเลถึงตำบลทุ่งเขาพังไกร มีที่ว่างเหลืออีกมากจะทำนาขึ้นได้ใหม่มากกว่าที่มีอยู่แล้วอีก 10 เท่า ถ้ามีนาอุดมสมบูรณ์เช่นนี้จะตั้งโรงสีไฟได้ 10 โรง ชาติแต่คนเท่านั้น หลังเสด็จกลับกรุงเทพฯ พระองค์ได้มีการส่งเสริมให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจการค้าข้าวขึ้นที่ปากพ่องโดยพระราชทานให้เงิน ให้คนจีนตั้งโรงสีข้าว ถ้าเป็นปัจจุบันนี้คือการให้ BOI นั้นเอง

ถึงตอนนี้สิ่งที่ตั้งใจพาคณะมาดูมากที่สุดตามร่องรอยประวัติศาสตร์ คือโรงสีไฟเครื่องจักรไอน้ำ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จมาทำพิธีเปิด เมื่อ 8 กรกฎาคม 2449 ใหญ่ที่สุดในภาคใต้ สมัยนั้นมีกำลังการผลิตสีข้าวสารได้ผลผลิตมากที่สุดจากปัจจัยการผลิตคือข้าวเปลือกจากลุ่มน้ำ สิ่ง que ทุกคนมองเห็นเป็นท่อๆปล้องๆ หยิบปล้องมาเก็บภาพกันอย่างสนุกสนาน คือท่อโรงสีไฟ วิทยากรบอกเขาเรียกว่า กระถางต้นไม้ที่สูงที่สุดในโลก ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เคยเขียนไว้ในหนังสือ ซึ่งมีอยู่สองฝั่งริมแม่น้ำตั้งแต่อำเภอปากพ่องไปอำเภอหัวไทร อำเภอเชียรใหญ่ โดยเฉพาะที่ ปากแพรกสามแยกแม่น้ำไหลผ่านจะมีหลายท่อหลายปล้อง

หลังจากพวกเราล่องเรือเทศบาลระยะหนึ่ง ที่นี่ยังคงมีการทำประมงให้เห็นอยู่ดูจากเรือเก่ามาก เครื่องมือหาปลา แหะเครื่องมือจับปลาแบบประมงพื้นบ้าน ตั้งแต่โบราณใช้จับปลาตอนกลางคืนวิทยากรบอก เข้าเรียกว่าปลาปักหรือปลาไม่แน่ใจ รู้แต่คล้ายๆ ยอ แต่ไม่ใช่มีให้เห็นกันทั่วไป นอกจากนี้ยังได้พบเห็นธุรกิจค้าไม้ สะพานปลา โรงปลาป่นที่มีกลิ่นหอมหวาน คลั่งน้ำมันของนายทุนที่เข้ามาแสวงหาประโยชน์ทางธุรกิจ ป่าโกงกาง และวิถีชีวิตชาวประมง เป็นต้น จนเรือล่องไปถึงสะดือทะเล บริเวณอ่าวนครศรีธรรมราช หรืออ่าวปากพ่อง สะดือทะเลนี้หมายถึงในอดีตสมัยที่บริเวณวัดพระบรมธาตุ มีความเชื่อกันว่า จุดนั้นน่าจะเป็นหาดทรายแก้ว ไปถึงบริเวณวัดพระบรมธาตุ ซึ่งถ้าย้อนดูตำนานจะมีพระชนกุมารและพระนางชมชลา สองพี่น้องได้ล่องเรือสำเภา แล้วก็นำพระธาตุผ่านนครศรีธรรมราช แล้วก็เรือสำเภาได้อับปางลง ณ บริเวณนี้ ซึ่งปัจจุบันก็ได้สร้างเป็นวัดพระบรมธาตุ ซึ่งถ้านับจากจุดนั้น ห่างมาจากบริเวณที่เราั่ง บริเวณสะดือทะเล ก็ร่วม 30 กิโลเมตร ก็คาดว่าน่าจะเป็นจุดที่ลึกที่สุดในอดีต ก็เลยใช้ชื่อว่าสะดือทะเล จุดนี้ก็เป็นอีกหนึ่งสถานที่ เป็นป่าชายเลนที่สมบูรณ์ที่สุดของเมืองไทยก็ว่าได้ สุดขวามีที่เรามองเห็นนั้น ก็คือปลายแหลมตะลุมพุก ซึ่งเมื่อปี 2505 เป็นจุดที่เกิดมหาวาตภัย ปลายแหลมตะลุมพุก คือมีพายุแฮเรียสพัดผ่านเข้ามา แล้วก็คร่าชีวิตผู้คนที่ยาคัยในหมู่บ้านตรงนี้ ไปร่วมนับหมื่นชีวิต ส่วนด้านซ้ายมือวิทยากรพยายามให้เราชี้หาหยอดเขาหมาช้อย ซึ่งหายากมากเพราะมีเทือกเขาที่ลับซับซ้อนสวยงาม

บก.มหาชัยสาร ผศ.ดร.บำรุง ศรีนวลปาน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางศิริวรรณ จุลทับ, นางณัชมา นนทโชติ
พิชญ์อักษร อัดสำเนา นายก้องภพ ปรีชาชาญ

สวัสดิ์คะพบกับมหาชัยสารคอลัมน์พักเที่ยงประจำวันพุธที่ 11 กรกฎาคม 2555 ตรงกับ วันแรม 8 ค่ำ เดือน 8 ปีมะโรง

สองวันที่ผ่านมา (9, 10 ก.ค.) คณะครุศาสตร์และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมอยู่ในบรรยากาศของการประเมินภายใน โดยมี รศ.วรรณิ ธรรมโชติ เป็นประธานผู้ประเมิน บรรยากาศการนำเสนอดีมากทั้งสองคณะ แสดงให้เห็นถึงความพร้อม โดยเฉพาะคณะครุศาสตร์ ประธานหลักสูตรทั้ง 9 นำเสนอกันอย่างพร้อมเพรียง โดยภาพรวมน่าจะมีคะแนนดีกว่าปีกลาย

วันนี้ (11 ก.ค.) เป็นกิจการประเมินของสองคณะ คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประธานคณะผู้ประเมิน คือ ผศ.ดร. สมภพ อินทสุวรรณ (จาก มหาวิทยาลัยทักษิณ) กับคณะวิทยาการ จัดการ ซึ่งมี ผศ.ดร. โนรี ใจใส (จาก มอ. สุราษฎร์ธานี) เป็นประธานคณะผู้ประเมิน ทั้งสองท่านเป็นเสมือน “ผู้ใหญ่ใจดีที่คุ้นเคยและกันเอง” กับชาวราชภัฏนครฯ เพราะเคยมาประเมินคณะต่าง ๆ ต่อเนื่องกัน 3 ปีแล้ว

ผศ.ดร. สมภพ อินทสุวรรณ ปัจจุบันเป็นคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ งานสอนที่เจเนจัดคือวิชาในสายชีววิทยา สาขาวิทยาศาสตร์ มีผลงานวิจัยเด่น คือ “สาหร่ายในทะเลสาบสงขลา ตอนนอก” และ “สาหร่ายในทะเลน้อยและทะเลหลวง” ใช้อ้างอิงได้ในระดับสากล

ส่วน ผศ.ดร.โนรี ใจใส ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี รกรากดั้งเดิมเป็นชาวเกาะสมุย เคยอยู่ มอ. ปัตตานี กว่า 20 ปี ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2540 จึงย้ายมาอยู่ มอ. สุราษฎร์ธานี ทำหน้าที่อยู่ที่นั่นจนถึงวันนี้ “มหาชัยสาร” ขอต้อนรับประธานทั้งสองท่านด้วยความยินดียิ่ง

ทำดีก็ต้องดีมีมือเชียร์กันหน่อย หนุ่มสาวที่มกองพัฒนานักศึกษา ทั้งคุณวุฒิชัย รัตน์พันธ์ คุณนาอิม จันทร์ศรี คุณสุภาพร คงเพชร พร้อมอาจารย์รัตนา ไกรนรา และน้อง ๆ นักศึกษา หลักสูตรสังคมศึกษา พวกกันไปร่วมโครงการ “ปลูกป่าช่วยชีวิต เดิมสุขสู่สังคม” เมื่อวันอาทิตย์ที่ 8 กรกฎาคม ที่ผ่านมา ที่บริเวณปลายแหลมตะลุมพุกปากพนัง ร่วมด้วยช่วยกันปลูกต้นไม้โกงกาง ที่ได้รับการสนับสนุนมาจากหน่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่ง ที่ 15 ปากพนังนครศรีธรรมราช จำนวน 500 ต้น และปลายวันอาทิตย์ที่ 15 กรกฎาคมที่จะถึงนี้ จะไปปลูกเพิ่มอีก 1,000 คน คราวนี้จะเป็นความร่วมมือแรงร่วมใจของนักศึกษาที่มาร่วมงานสัมมนาสมานพันธ์นิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 7 กว่า 200 ชีวิต ท่านใดสนใจลุยโคลน ปลูกโกงกางด้วยกัน ติดต่อได้ที่คุณวุฒิชัย รัตน์พันธ์

ปิดท้ายพักเที่ยงด้วยคำคมให้คิด ได้ชีวิตเป็นสุข “ปล่อยนกเป็นหมื่น ปล่อยปลาเป็นแสน ไม่ได้ อานิสงส์เท่า ปล่อยว่างและเปิดใจ” สวัสดิ์คะ